

॥ वरुणसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - ११ / पञ्चादयः - ४९-५०)

उदुत्त॑मं वरुण॑ पाश॑म॒स्मदवा॑ध॒मं वि म॑ध्य॒मं श्र॑थाय। अथा॑
व॒यमा॑दित्यव्र॒ते तवा॑ना॒गसो॑ अदि॑तये स्याम॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - २ / अनुवाकः - ८ / पञ्चादयः - १५)

अस्त॑भ्रा॒द्यामृ॑ष॒भो अ॒न्तरि॑क्ष॒ममि॑मीत वरि॒माणं॑ पृथि॒व्या।
आसी॑दद्वि॒श्वा भुव॑नानि स॒म्राड्वि॑श्वेत्तानि वरु॑णस्य व्र॒तानि॑।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ३ / प्रपाठकः - ४ / अनुवाकः - ११ / पञ्चादयः - ४६)

यत्किं॑ चे॒दं वरु॑ण॒ दैव्ये॑ जने॑ऽभिद्रो॒हं म॑नु॒ष्याश्च॑रा॒मसि॑।
अचि॑त्ती॒ यत्तव॑ धर्मा॒ युयो॑पिम॒ मा न॑स्तस्मा॒देन॑सो देव
रीरि॑षः। कि॒त॒वासो॑ यद्रि॒रिपु॑र्न दी॒वि यद्वा॑ घा स॒त्यमु॑त यन्न
वि॒द्म। सर्वा॑ ता वि ष्य॑ शिथि॒रेव॑ दे॒वाथा॑ ते स्याम॑ वरुण
प्रि॒यासः॑॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - ११ / पञ्चादयः - ४९-५०)

अव॑ ते हे॒डो वरु॑ण॒ नमो॑भि॒रव॑ य॒ज्ञेभि॑रीमहे ह॒विर्भिः॑।
क्षय॑न्न॒स्मभ्य॑मसुर प्रचेतो॒ राज॒न्नेना॑सि शिश्रथः कृ॒तानि॑॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - २ / प्रपाठकः - १ / अनुवाकः - ११ / पञ्चादयः - ६५)

तत्त्वा॑ यामि॒ ब्रह्म॑णा॒ वन्द॑मान॒स्तदाऽऽशा॑स्ते॒ यज॑मानो
ह॒विर्भिः॑। अहै॑डमानो वरु॒णेह॑ बो॒द्ध्युरु॑श॒स॒ मा न॒ आयुः॑
प्रमो॑षीः॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥